B Ó G M I Ł O Ś Ć H O N O R O J C Z Y Z N A

W I A R A O J C Z Y Z N A P A M I Ę Ć S Z L A C H E T N O Ś Ć W O L N O Ś Ć

„Victoria in Jesu Christo”
„Qui Leszczynsciorum genus ignorat Poloniam ignorat. Triumphalis familia, ex qua tot Duces tot Senatus decora, tot Antistites & Archiepiscopos numerare licet.”

E D Y K T

KRÓLA POLSKI WOJCIECHA EDWARDA

O LIKWIDACJI KONFERENCJI EPISKOPATU POLSKI O POWOŁANIU DO ŻYCIA EPISKOPATU KRÓLESTWA POLSKIEGO

My, z Bożej łaski i woli Sejmu Walnego Elekcyjnego (obrani na Króla elekta dnia 16 lipca A.D.2016 w Gdańsku-Oliwie, w Święto Matki Boskiej Szkaplerznej) Król Polski Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Polaków, Lachów, Lechów, Sarmatów, Wenedów; Wielki Książę Litewski, Ruski, Kaszubski, Pruski, Mazowiecki, Żmudzki, Kijowski, Wołyński, Podolski, Inflancki, Smoleński, Siewierski, Czernichowski, Śląski, Łużycki, Obodrycki, Wielecki, Lutycki; Książę Lotaryngii i Barrois, Książę Bari i Rosano etc., etc., wszem wobec i każdemu z osobna, komu to należy wiedzieć, niniejszym Królewskim Edyktem postanawiamy, co następuje:

PREAMBUŁA

Zatroskani o stan kościoła rzymsko-katolickiego w Polsce; przeświadczeni o tym, że tak silne jest Królestwo Polskie jak silny jest jego Episkopat; pragnąc wspólnie budować w Koronie Królestwa Polskiego cywilizację „Christianitas", opartą na nauczaniu Jezusa Chrystusa; uznając Jezusa Chrystusa za duchowego Króla Polski, a Matkę Bożą za duchową Królową Polski, postanawiamy, co następuje.

PREFACYA

„Nikt rozumem nie wątpi, ze Wiara Święta, nie tylko tego nas uczy, co do wiecznego zbawienia należy, ale oraz co do szczęscia doczesnego; żadna bowiem civilis societas subsistere {ucywilizowana społeczność istnieć] nie może, tylko się rządząc maksymami, które nam ewangelia przykazuje, ani żadna polityka światowa nie może być pewniejsza, jako ta, która się zgadza z przykazaniem Boskiem. Więcej rzekę, że nikt nie może być dobrym obywatelem i patriotą, jeżeli nie jest dobrym chrześcijaninem.

Nie trzeba mi wzbudzać celum [Nieba] Wiary Świętej w państwie naszem, gdzie za łaską boską prawo ewangelii jest prawo panujące. Ani też moja profesja zalecać, co ad cultum divinum {do kultu Bożego] należy, i traktować duchowną materię; przeto też non alto intuitu [nie tak głęboko] ją wspominam, tylko żebym dowiódł, że wszystkie doczesne interesa [sprawy], aby miały stabilitatem [stabilność], referować [odnosić] się powinny do Wiary Świętej, która najgruntowniej wszystkie utrzymuje pospolitości."

Król Polski Stanisław Leszczyński – „Głos wolny wolność ubezpieczający" – Rozdział I „Clerus" – fragment.

MEMENTO

1. **Przypominamy hierarchom kościoła rzymsko-katolickiego w Polsce, że początki Kościoła rzymsko-katolickiego i jego historia związane są z Królestwem Polskim.**

2. **Przypominamy hierarchom kościoła rzymsko-katolickiego w Polsce, że co najmniej od czasów koronacji Króla Bolesława Chrobrego w 1025 roku Polska była Królestwem.**

3. **Przypominamy hierarchom kościoła rzymsko-katolickiego, że w roku 2018 mija 600 lat od dnia, w którym abp Mikołaj Trąba na Soborze w Konstancji otrzymał od papieża Marcina V Tytuł i Urząd „Primas Regni" Prymas Królestwa [Polskiego]. W roku 1515 na podczas Soboru Laterańskiego V, Prymas Królestwa Polskiego abp Jan Łaski otrzymał dodatkowo od papieża Leona X Tytuł i Urząd „legatus natus" – legat urodzony.**

4. **Przypominamy hierarchom kościoła rzymsko-katolickiego o prawie Prymasa Królestwa Polskiego zwoływania synodów prymacjalnych (plenarnych) i przewodniczenie im. Synody takie gromadziły cały episkopat i odbywały się już od XV wieku trwając do 1643 roku. W następnych latach Prymas Królestwa Polskiego przewodniczył Konferencjom Episkopatu Polski.**

5. **Przypominamy hierarchom kościoła rzymsko-katolickiego, że zwyczajem było w początkach chrześcijaństwa w Królestwie Polskim, o czym pisze Gall Anonim, nadawanie wszelkich godności kościelnych przez Królów Polski. Następnie jest okres w XIII – XV wieku obsadzanie stanowisk kościelnych w tym biskupich przez tzw. Kapituły Diecezjalne. Następnie Król Zygmunt Stary podczas rozmowy z papieżem na przełomie 1511/1512 ustalił, że to Król Polski będzie nominował biskupów. Z czasem musiało to ulec zmianie skoro zaczynają się problemy. Przytoczmy fragment pewnego epizodu: „***Dnia 22 września 1522 roku zmarł wybitny polityk, biskup płocki Erazm Ciołek. Wraz z jego śmiercią opustoszał stolec biskupi, będący intratną posadą i kluczem do senatu. Kandydatem królewskim na to miejsce był dawny przyjaciel monarchy, wówczas biskup przemyski, Rafał Leszczyński. Wybór ten, mimo wszystko, musiał być zatwierdzony przez papieża, co zwykle było jedynie formalnością, od której nie często bywały odstępstwa. Opisywany przypadek okazał się jednak nieco trudniejszy. Papież Hadrian VI nadał godność biskupa płockiego jednemu z braci Albrechta Hohenzollerna. Decyzja następcy św. Piotra uderzała w*

niezbywalne prawa polskiego króla i naginała porządek Królestwa, trzeba było temu przeciwdziałać. Do Rzymu w celu odwrócenia problematycznej decyzji papieża wyruszył, bywały już w krajach włoskich i samej stolicy, Hieronim Łaski. M.Janakowski „Między Sulejmanem a Habsburgami. Hieronim łaski w ogniu wielkiej polityki". **Widzimy sytuację niedługo po zainicjowaniu rewolucji protestanckiej przez Lutra (1517r.) w której papież wbrew utartemu zwyczajowi wyznacza na biskupa płockiego Niemca, z książęcego rodu Hohenzollernów (być może protestanta), a pamiętajmy o Prusach Książęcych, które w roku 1525 zostaną sekularyzowane i sprotestantyzowane ale też zhołdowane na rzecz Korony Polskiej. Król Polski Zygmunt I Stary i Jego następcy toczą spory z kolejnymi papieżami na temat powoływania biskupów, uzyskiwania: alternat, ekspektatyw oraz koadjutorii, o czym mowa w:** „O Konkordatach Stolicy Apostolskiej z Polską w XV wieku" – Józef Brzeziński. **Możemy suponować z bardzo dużym prawdopodobieństwem, że sprawa, kto nominuje biskupów w Polsce jest sprawą być albo nie być Królestwa Polskiego i Polski jako takiej. Nie do przyjęcia jest z Naszego punktu widzenie dalsze mianowanie biskupów w Polsce przez Stolicę Apostolską, która od 1929 jest jednocześnie Państwem Watykan. Jedyny gest jaki możemy uczynić w stronę Stolicy Apostolskiej jest to prawo kontestacji z uzasadnieniem wobec nominowanego przez Nas Biskupa, co może ale nie musi spowodować zmianę nominacji ale tym razem bez prawa do kontestacji ze strony Stolicy Apostolskiej.**

6. **Przypominamy hierarchom kościoła rzymsko-katolickiego w Polsce, że w dniu 7 sierpnia A.D.1564 roku ne Sejmie Walnym w Parczewie Król Polski Zygmunt August w obecności Senatu Królestwa Polskiego przyjął, jako pierwsze chrześcijańskie Królestwo na świecie, Postanowienia Soboru Trydenckiego (1545-1563), czym przesądził już rok po Soborze, że panującą religią na Ziemi Korony Królestwa Polskiego będzie religia rzymsko-katolicka. Warto nadmienić, że biskupi uczynili to dopiero 19 maja 1577 roku na synodzie plenarnym w Piotrkowie, czyli 14 lat po Soborze.**

7. **Przypominamy hierarchom kościoła rzymsko-katolickiego w Polsce o encyklice papieskiej Benedykta XIV „A quo primum", którą Episkopat Polski powinien był wykonać.**

8. Przypominamy hierarchom kościoła rzymsko-katolickiego w Polsce o fakcie, że trzech ostatnich Prymasów Królestwa Polskiego przed rozbiorami było masonami: Gabriel Jan Podoski, Antoni Kazimierz Ostrowski, Michał Jerzy Poniatowski.

9. Przypominamy hierarchom kościoła rzymsko-katolickiego, że jako depozytariusze Królestwa Polskiego oraz jego historyczni dłużnicy, w ostatnich latach niewiele zrobili w celu wskrzeszenia Królestwa Polskiego. Ostatnim Prymasem Polski, który utożsamiał się z Interrexem był Kardynał Stefan Wyszyński.

10. Przypominamy hierarchom kościoła rzymsko-katolickiego, że Konferencje Episkopatu były onegdaj synonimami Synodów Biskupich. Obecna nazwa Konferencja Episkopatu Polski wprowadzała w błąd, jakoby odbywał się niekończący się Synod – taki Sejm Stały bez wyborów. Taka Konferencja Episkopatu Polski jest de facto w 100% przedstawicielstwem obcego państwa w Polsce, jakim jest Państwo Watykan. Taka sytuacja nie może być nadal tolerowana.

11. Przypominamy hierarchom kościoła rzymsko-katolickiego, że władzą uchwałodawczą i elekcyjną wobec funkcji w Episkopacie jest Synod Plenarny – Powszechny, który powinien być zwoływany co 4-10 lat. Episkopat jest organem wykonawczym wobec Synodu i nie może na przykład pod rygorem nieważności a nawet bluźnierstwa i herezji dokonywać interpretacji doktrynalnych encyklik papieskich dla Kościoła Partykularnego.

12. Przypominamy hierarchom kościoła rzymsko-katolickiego, że tylko Synod Plenarny – Powszechny jest organem doktrynalnym, który dokonuje wykładni doktrynalnych dla swojego Kościoła Partykularnego. Swoje zdanie może też wyrazić Sejm Walny gdy doktryna koscielna zagraża interesowi narodowemu i Racji Stanu Królestwa Polskiego.

13. Przypominamy hierarchom kościoła rzymsko-katolickiego, że w XXI wieku Polska jest uważana za arcychrześcijańskie państwo – Córę Kościoła rzymsko-katolickiego, która od czasów rewolucji francuskiej zastępuje, co najmniej od Pontyfikatu Jana Pawła II, na tym miejscu Francję. Od stanowiska Episkopatu w Polsce zależy los wielu doktryn i interpretacji w wielu Kościołach Partykularnych. Stąd na interpretację adhortacji Papieża Franciszka „Amoris leatitia" – O miłości w rodzinie, wyrażoną przez polski Episkopat czeka cały chrześcijański Świat.

Naszym królewskim zdaniem Konferencja Episkopatu Polski nie ma prawa wydawać oficjalnej interpretacji i wykładni encyklik czy adhortacji papieskich, co zarezerwowane jest zwyczajem dla Synodów Powszechnych. My powagą Majestatu Królewskiego tak wydaną interpretację przez Konferencję Episkopatu Polski uznajemy a priori za nieważną, a Biskupów, którzy podpiszą się pod takim dokumentem uznamy za tych, którzy popełnili czyn obrazy Majestatu Królewskiego.

Artykuł 1.

LIKWIDACJA KONFERENCJI EPISKOPATU POLSKI

1. W nawiązaniu do Naszej Decyzji, wyrażonej wpisem do Metryki Koronnej w dniu 4 października A.D.2016, z dniem 30 czerwca A.D.2018 likwidujemy „Konferencję Episkopatu Polski" vulgo „Episkopat Polski" jako organ kościoła rzymsko-katolickiego, działający od 1919 roku, obecnie w III RP.

2. Do dnia 30 czerwca A.D.2018 od dnia publikacji niniejszego edyktu w Metryce Koronnej, Konferencja Episkopatu Polski vulgo Episkopat Polski powinien powstrzymać się od wydawania jakichkolwiek dokumentów doktrynalnych, listów pasterskich, etc., oraz powstrzymać się od zaciągania zobowiązań majątkowych.

3. Na dzień 30 czerwca A.D.2018 Konferencja Episkopatu Polski vulgo Episkopat Polski powinien sporządzić Inwentarz Majątkowy oraz Protokół Zdawczo-Odbiorczy.

Artykuł 2.

POWOŁANIE DO ŻYCIA EPISKOPATU KRÓLESTWA POLSKIEGO

1. Z dniem 1 lipca A.D.2018 powołujemy do życia Episkopat Królestwa Polskiego (EKP) pod przewodnictwem Prymasa Królestwa Polskiego J.E. Jana Pawła Lenga.

2. Episkopat Królestwa Polskiego jest sukcesorem prawnym i organizacyjnym Konferencji Episkopatu Polski vulgo Episkopatu Polski.

3. Wszyscy biskupi wchodzący w skład Konferencji Episkopatu Polski vulgo Episkopatu Polski z urzędu z dniem 1 lipca A.D.2018 wchodzą w skład Episkopatu Królestwa Polskiego za wyjątkiem:

- J.E. abpa Stanisława Gądeckiego
- J.E. abpa Wojciecha Polaka
- J.E. abpa Wiktora Skworca
- J.E. abpa Kazimierza Nycza
- J.E. abpa Stanisława Dziwisza

4. Do czasu opracowania i przyjęcia nowego Statutu Episkopatu obowiązuje Statut dotychczasowy z zastrzeżeniem, że Przewodniczącym Episkopatu Królestwa Polskiego z nadania Króla Polski jest Prymas Królestwa Polskiego.

5. Funkcje w Episkopacie Królestwa Polskiego pozostają bez zmian, po uwzględnieniu ekspulsji określonych w Art. 6.

6. Wakaty powinny być uzupełnione w rozsądnym terminie za zgodą Prymasa Królestwa Polskiego.

7. Episkopat Królestwa Polskiego powinien zająć się organizacją Kapituł Diecezjalnych reprezentujących kler niższy i wyższy oraz zakonników, które zajmowałby się zarządzaniem Diecezją razem z Biskupem oraz wybierały kandydatów na biskupów do przedstawienia Królowi.

Artykuł 3.

GŁOWNE ZADANIE EPISKOPATU POLSKI W OKRESIE LIKWIDACJI

1. Głównymi zadaniami Konferencji Episkopatu Polski vulgo Episkopatu Polski do 30 czerwca A.D.2018 są:

   - Godne pożegnanie ekspulsowanych biskupów.

   - Wybór 8 biskupów na Pokojowy Zjazd Oliwski w dniach 1-3 maja A.D.2018 w celu omówienia zasad współpracy z Królestwem Polskim; w Zjeździe może uczestniczyć Legat papieski vel Nuncjusz Stolicy Apostolskiej.

   - Przygotowanie i przeprowadzenie ingresu J.E. abpa Jana Pawła Lenga w Bazylice Licheńskiej M.B. Królowej Pokoju na Prymasa Królestwa Polskiego z udziałem władz państwowych III RP, Króla Polski oraz Wiernych. Proponujemy datę Ingresu – 16 czerwca A.D.2018.

2. Podczas ingresu Prymasa Królestwa Polskiego wszyscy biskupi powinni złożyć Prymasowi homagium poprzez uklęknięcie przed Nim.

3. Na pierwszym Posiedzeniu Episkopatu Królestwa Polskiego, które wyznaczy Prymas Królestwa Polskiego biskupi winni in gremio złożyć przysięgę antymodernistyczną, według roty ułożonej przez papieża Piusa X.

4. Posiedzenia Episkopatu Królestwa Polskiego zwołuje Prymas Królestwa Polskiego lub wyjątkowo Król z podaniem sprawy, jaka winna być przedmiotem Posiedzenia.

5. Prymas Królestwa Polskiego jest honorowym Marszałkiem Senatu Królestwa Polskiego.

6. Przedstawiciele Episkopatu Królestwa Polskiego mają określoną ilość miejsc i głosów w Senacie Królestwa Polskiego; reprezentują stanowisko Episkopatu Polski wobec procedowanych Ustaw, Uchwał, etc.

Artykuł 4.

GŁOWNE ZADANIE EPISKOPATU KRÓLESTWA POLSKIEGO

1. Budowanie cywilizacji „Christanitas" w Królestwie Polskim.

2. Szczególną troską należy otoczyć młode pokolenie i rodziny polskie, a szczególną ochroną objąć Sakrament Małżeństwa, jako nierozerwalny, święty związek - przymierze mężczyzny i kobiety, oparty o wzajemną miłość, zawierany w celu wzajemnego uduchowienia się i wspierania, w celu prokreacyjnym oraz by po chrześcijańsku wychować potomstwo, a w szczególnych sytuacjach przygarnąć do własnej rodziny, poprzez adopcję, naturalne lub społeczne sieroty.

3. Patronem rodzin w Królestwie Polskim jest Ojciec Jezusa Chrystusa, Oblubieniec Maryi – Święty Józef, a wzorem ziemskim dla każdej rodziny powinna być Święta Rodzina.

4. **Świętem rodziny w Królestwie Polskim, jako fundamentu Królestwa i Kościoła jest 19 dzień marca każdego roku.**

5. Fundamentem funkcjonowania rodziny jest pokój oraz bezpieczeństwo egzystencjalne i ekonomiczne.

6. Dbanie o Pokój Boży w Królestwie Polskim.

7. Wspieranie Królestwa Polskiego w zawarciu Pokoju po II Wojnie Światowej.

8. Realizacja Uchwał i Postanowień Synodalnych.
9. Bieżąca współpraca z Prymasem Królestwa Polskiego.
10. Bieżąca współpraca z rządem J.K.M. oraz Królem Polski.
11. Bieżąca współpraca z Sejmem Walnym, a szczególnie z Izbą Wyższą – Senatem.
12. Wydawanie Komunikatów dotyczących bieżących wydarzeń, szczególnie wobec projektowanych zmian w prawie świeckim.
13. Nadzór nad właściwym wykonywaniem obowiązków urzędniczych przez Biskupów.

Artykuł 5.

ALTER REX

1. Prymas Królestwa Polskiego jest alter Rex – drugim Królem, który powinien wyrażać swoje zdanie w sprawach teologicznych, duchownych, a w wyjątkowych wypadkach, wagi Racji Stanu, również w sprawach politycznych.
2. Alter Rex jest podporą duchową Króla Polski.
3. Prymas Królestwa Polskiego cyklicznie zwołuje Synod Plenarny – Powszechny, który powinien być poprzedzony Synodami Diecezjalnymi.
4. Synod Plenarny ocenia pracę całego Episkopatu oraz poszczególnych Biskupów na ich funkcjach, za wyjątkiem oceny Prymasa Królestwa Polskiego. Może udzielać lub nie absolutorium poszczególnym biskupom, wprowadzając zmiany personalne w Episkopacie za wyjątkiem Prymasa Królestwa Polskiego.
5. Prymas Królestwa Polskiego może wyznaczyć Przewodniczącego Episkopatu Królestwa Polskiego za zgodą Synodu Plenarnego.

Dano 19 marca A.D.2018 w Myszkowie, na Ziemi Korony Polskiej,

w Trzecim Roku Naszego Panowania.

Wojciech Edward Rex Poloniae

WPIS Nr 31/03/2018
DO METRYKI KORONNEJ
z 19 marca A.D.2018

EDYKT KRÓLEWSKI

„O EPISKOPACIE KRÓLESTWA POLSKIEGO”

z dnia 19 marca A.D.2018

wydany

w Myszkowie

na Ziemi Korony Polskiej

www.metrykakoronna.org.pl

www.królpolski.org.pl

MMXVIII

Rok

Millennium Pokoju w Budziszynie

Millenium zdobycia Kijowa

przez Bolesława Wielkiego Chrobrego

1018 - 2018